

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4823 Plen.

Cerculariu

cătră tôte oficiile protopresbiterale din archidiececisa Transilvaniei.

Congresul nostru național-bisericesc din anul trecut a luat prin concludul seu din 19 Iuliu (1 Iuliu) 1886, Nr. 142 măsuri necesare, pentru ca în viitoriu întrunirea congresului să nu întimpine greutăți, și în firul acelora a regulat perioadele congresuale așa, ca procsimul period de trei ani să se începă cu 1 Octobru 1887 și să se termine la 30 Septembrie 1890; totdeodată a enunciat, că alegerile pentru acest period au să se escrie cu observarea §-lui 150 din Statutul Organic cel mult în termin de trei luni socotite dela 1 Octobru 1887, astfel, ca deputații să fie aleși până la 31 Decembre 1887 și congresul procsim să se pôta întruni la 1/13 Octobru 1888, avënd a se observă acēsta procedură și la perioadele ce vor urmă dela 1 Octobru 1890 încolo.

În considerare deci, că archidiececisa noastră are să fie reprezentată în congresul național-bisericesc precum și celelalte eparchii câte prin 10 deputați din cler și 20 deputați mireni, — pentru esecutarea concludului congresual provocat mai sus, în cea ce privește alegerea deputaților congresuali, în urma recerțării venerabilului Consistoriu metropolitan din 21 August a. c. Nr. 120/Metr. și pe basa normelor din Statutul Organic §§. 91, 140 și 148, prin acēsta să ordină în archidiececisa noastră transilvană alegerea deputaților congresuali pe noul period de trei ani computați dela 1 Octobru 1887, și spre acest scop se publică următoarele:

I. Împărțirea mai nouă a archidiececisi în 20 de cercuri electorale, și — cât pentru congres — combinarea a 10 colegii preoțesci câte din două cercuri electorale, fiind deja publicată de aici prin cerculariu din 7 Septembrie a. c. Nr. 3414/Plen. pe lângă indicarea locurilor centrale: acum la noua alegere de deputați congresuali preoțimea se va grupă în colegii electorale, ér comunele bisericesci în cercuri electorale conform acestei împărțiri; avënd a alege fie-care colegiu preoțesc câte un deputat din cler, și fie-care cerc câte un deputat mirén.

II. Pentru alegerea deputaților din cler preoțimea îndreptățită se va adună la locul central al colegiului Marți în 22 Decembre vechiu a. c.; ér pentru alegerea deputaților mireni se vor întruni sinódele parochiale esttraordinare Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c., premergënd anunierea sinodului cu opt zile înainte, adecă la 13 Decembre;

în fine colegiile mirenesci, compuse pentru fie-care cerc din bărbații de încredere ai singuraticelor sinóde parochiale, se vor întruni la locul central al cercului Marți în 22 Decembre vechiu a. c. pentru actul scrutiniului.

III. La fie-care colegiu electoral preoțesc este denumit câte un comisariu consistorial din cler, și la fie-care cerc electoral, respective la colegiile de scrutinii mirenesci, câte un comisariu consistorial mirén. Acești comisari au să conducă fie-care la locul seu actul de alegere, respective de scrutiniu; deci concludul lor se aclude la cerculariu prezent sub / cu acea observare: că la cas, când vre-un comisariu, fie preoțesc, fie mirén, s'ar vedé împedecat dela împlinirea misiunii sale: acela are să facă numai decăt arătare la consistoriul archidiececan pe lângă restituirea comunicatelor; decăt însă dela consistoriu nu ar urmă până la ziua alegerii, respective a scrutiniului, denumirea altui comisariu; séu decăt împedecarea comisariului ar întreveni numai în momentul suprem, dóră chiar la alegere, séu la actul scrutiniului: în aceste casuri membrii colegiului electoral preoțesc, respective ai scrutiniului sunt autorisați a-și alege un suplent al comisariului consistorial, care să îndeplinescă tôte agendele comisariale.

IV. Instrucțiunile pentru procedura la alegerile deputaților congresuali, emise la ocaziunile din trecut și completate după esperințele mai nouă, să publică în §§-ii, ce urmază în concludul acestui cerculariu, și se recomëndă tuturor celor interesați pentru desvoltarea salutară a instituțiunilor nóstre bisericesci, ca nu numai să studieze bine și să observe esact aceste instrucțiuni la procsimele alegeri, ci să le și conserve cu grige pentru viitoriu, când pôte se va face numai provocare la ele, fără a se mai publică. Aceste instrucțiuni sunt:

A. Pentru alegerile deputaților din cler.

§. 1. Oficiul protopresbiteral, nemijlocit după espedarea cerculariului consistorial, compune după formulariu aclus aici sub A) atâtea liste separate, câte sunt colegiile preoțesci, la care aparține preoțimea din tractul seu; în fie-care listă petrece numai preoțimea, ce aparține colegiului respectiv; apoi listele acestea le trimite cu ocaziune sigură, prin postă séu prin espres, la adresa respectivilor comisari consistoriali preoțesci, adecă fie-căruia o listă pentru colegiu seu.

§. 2. La terminul ficsat pentru alegerea deputaților preoțesci (astadată Marți, în 22 Decembre a. c.), precis la 11 óre antemeridiane, se adună preoțimea la locul central al colegiului, căruia aparține, anume

în localul, care va fi designat prin comisariul consistorial, și acolo sub presidiul comisariului se constituie în colegiu electoral, alegëndu-și doi bărbați de încredere și pentru purtarea protocolului un notariu.

§. 3. După constituirea colegiului electoral urmază verificarea preoțimei din tôte comunele, care aparțin acolo, fără considerare decăt sunt toți prezenți séu ba. Acēsta se face în rëndul listelor întrate de la oficiile protopresbiterale, eventual după cunoscința publică, ce o au cei prezenți. Decăt se nasce vre-o îndoielă asupra îndreptățirii vre-unuia, cestiunea se decide cu maioritatea voturilor și rezultatul se petrece la protocol. Listele întrate dela oficiile protopresbiterale se aclud la protocol, ér cei verificați se petrec după nume într'o listă generală, carea verificată de colegiu se aclude asemenea la protocol, cu indicarea caracterului și locuinței fie-căruia.

§. 4. Terminată verificarea, colegiul trece numai decăt, séu eventual după o consultare confidențială, la alegerea unui deputat din cler pentru congres. Alegerea se face séu prin votare publică, séu decăt cere o terțialitate a celor prezenți, prin o votare secretă. În tot casul ordinea votării este acēsta: comisariul consistorial chiamă pre alegători, unul câte unul, după cum sunt petrecuți în lista generală, și fie-care alegător și dă votul seu cu graiu viu, ér în cas de votare secretă pune în urna pregătită spre acest scop o ședulă, ce conține numele întreg al individului, pe care-l doresce să fie deputat.

§. 5. Notariul colegiului sub controla președintelui comisariu și a bărbaților de încredere petrece în însuși protocolul colegiului după numerii curenți numele fie-căruia votant, și alătorea în altă rubrică continuativă votul fie-căruia, adecă numele candidatului, căruia și-a dat votul seu respectivul alegătoriu; ér în cas de votare secretă, se petrece la protocol numai numele votantului. În rubrica voturilor nu este permis a se pune în loc de nume „dto“ séu alte semne ori scurtări.

§. 6. După ce în rëndul listei generale vor fi votat toți alegătorii prezenți, se mai așteptă o jumătate de óra pentru cei ce n'au fost prezenți la rëndul prim, și decăt în restimpul acesta mai vin și alți alegători îndreptățiti: voturile lor se petrec la protocol întocmai ca ale celor de mai înainte; ér decăt la espirarea acelei jumătăți de óra nu se mai arată nici un alegătoriu: votarea se încheie. În protocol se notéză timpul (óra și minutele) când s'a încheiat votarea.

§. 7. După încheierea votării, biroul colegiului (președintele comisariu, bărbații de încredere și notariul) numără voturile și le suméză după diferitele

FOIȚA.

BABA GRIJA.

— Snao vâ. —
(Incheere.)

Moartea, măcar că ea nu cunoasce ce e mila, nu ascultă la rugămintea nimenui, i s'a făcut și ei milă mai în urmă de biata babă, și punëndu-o jos din brațe, se întoarce și sprintenă se urcă în pěr, rupe vre-o două, trei pere, care i-au venit înainte, și iute dă să se dee jos.

Dar ce se veți minune!!

Crengile pěrului, pare că cine-va le dăduse putere ca la nisce mâni de om, o apucară și o încurcară de toate părțile, de nu mai i era cu putință să se dee jos.

Moartea, care nu pricepea de loc, ce minune poate fi aceasta, dă'ncoace, dă'ncolo ca se poată eși dintre ele — dar pace bună!... Nu mai era chip de a scăpa dintre crengi.

Biata baba grija, care de frica cea mare își uitase de tot de puterea, care era dată pěrului ei, cum auđi pe moartea strigând și vâetându-se în pěr,

sări în sus de bucurie, măcar că era de jumătate moartă.

Ea își aduse aminte de toate, și scia că din pěr nu se va putea da jos moartea cât va fi lumea, dacă nu va porunci ea crengilor ca s'o sloboadă.

Dar moartea începù a striga și a plânge tot mai tare. Își smulgea pěrul din cap de necaz, vedënd cât de urit a păcălit o baba.

După-ce s'a sbătut ea multă vreme în pěr, fără ca se poată eși la cale, ostenită de abia mai rësufła, își călcă pe inimă și începù a se ruga de babă, ca s'o scape.

Baba mândră și veselă, că acum a ajuns moartea a se ruga de ea, par' că nici nu vrea s'o audă, ci i striga numai de departe: Așa bine 'ți-e! Mai stai și tu odată pe loc, că destul tot colinđi prin lume și duci fără un pic de milă pe cine 'ți ese înainte.

— Fie-ți milă de mine, și-mi ajută se scap, dise atunci moartea, că-ți făgăduesc, că pe tine cât o fi lumea nu te-oi mai lua. Poți să trăiesci despre mine mii și sute de ani, că eu de tine nu mă voiui mai atinge, — numai scapă-mă de aci.

Baba auđind de făgăduiala morții, și făcëndu-i-se milă de ea cum se chinuia, se hotări în sfêrșit se o scape din pěr.

Deci a đis ea, ce o fi đis în gând numai, și crengile se dedură toate la o parte după cum le era creșcătura lor, și lăsară drumul slobod morții.

Cum se simți moartea slăbită de crengi, și a vedut că acestea nu-i mai împedecă drumul ca mai înainte, iute ca gândul a sărit jos din pěr, și nici măcar se mai arunce ochii cătră babă, o șterse la fugă, și se ducea ca o nălucă....

*

Din vremea aceea și până astăzi încă, pe la baba grija nu a mai dat moartea. Baba trăesce și acuma, dar nu tot în bordeiul ei învechit, și nu la marginea satului unde avea bordeiul, ci ea umblă și cutreeră toată lumea, cruciș și curmeđiș. Întră și stă cât stă prin casele împărăților și domnilor celor mari, de unde se întoarce pre la cei sêraci, pe cari îi și are ea mai dragi. De ea n'a scăpat și nu scapă nimenea necerecat, căci ea este „grija“, pe care o are tot omul din lume bogat și sêrac, mare și mic, fără deosebire, și pe care moartea nu o va duce cât va fi lumea.

I. T.

nume ale candidaților; ér la cas de votare secretă, numără ședulele puse în urnă, și decă corespund numărului votanților, le scrutinează, anume: le desface, le cetesce și le sumează; în fine președintele comisariu proclamă de deputat ales pe acela, care a întrunit majoritatea voturilor; ér la cas, când doi ar avé în majoritate voturi egale: între ei decide sörtea executată pe loc, și președintele proclamă de deputat pre cel favorit de sörte.

§. 8. Pentru deputatul ales se face numai decă în prezența colegiului electoral un **credențional**, și acela se subscrie de comisariu, de bărbații de încredere și de notari; apoi decă alesul este prezent, i se predă credenționalul imediat; ér decă nu este prezent i se trimite prin mijlocirea comisariului acolo, unde locuesce alesul, pe calea cea mai sigură și fără amânare.

§. 9. Terminându-se cu acestea actul alegerii, se încheie protocolul colegiului și se autentice în prezența alegătorilor, apoi se subscrie ca și credenționalul de comisariu, de bărbații de încredere și de notari, și decă stă din mai multe cöle, acele se cösă, ér capetele firului cusuturii se sigilează cu sigilul bisericii locale séu cu al unuia dintre bărbații de încredere. La protocol se aclud tóte actele și documentele, câte au legătură cu alegerea; deosebi la cas de votare secretă se aclud la protocol într'altele și ședulele de votare, cusute și sigilate ca însuși protocolul.

§. 10. Terminate și formalitățile din §-l precedent, comisariul declară lucrarea colegiului electoral de încheiată, și protocolul colegiului într'una cu tóte actele electorale îl așterne încă în aceeași qi consistoriului archidiececan sub covetă sigilată și pe lângă un raport din partea sa, în care se fie indicată predarea séu espedarea credenționalului, și modul espedării. Espedarea pe calea postală se face cu recomândare.

B. Pentru alegerile deputaților mireni.

§. 11. Cu opt zile înainte de terminul ficsat pentru întrunirea sinódelor parochiale, în fie-care bisericeă parochial local séu suplental lui anuncie poporului în auđul tuturor: că la opt zile (astadată Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c.) se va ține sinod parochial estraordinariu pentru alegerea unui deputat la congresul național-bisericesc din partea cercului electoral, căruia aparține comuna bisericescă după noua împărțire; totodată invită pe cei îndreptățiți la alegere: ca în ziua alegerii se adune la bisericeă cu ceva mai timpuriu ca altadată, pentru ca premergând mai curând ritualele bisericesci, se remână timp de ajuns pentru ținerea sinodului electoral. Parochul va lucra bine, decă și pe altă cale va reflectă timpuriu pre popor, mai ales pre cel din filii, la ținerea sinodului, punându-i în vedere însemnătatea alegerii și sfătuind pre cei ce au vot, ca cât mai mulți se participe la sinodul electoral.

§. 12. Oficiile parochiale se nu scape din vedere: că conform §-lui 5 al regulamentului congresual din anul 1878 pentru parochii, în fie-care parochie (comună bisericescă) trebuie se fie stabilit prin o **listă oficiösă** numărul acelor, cari după §. 6 din Statutul Organic pot luá parte în sinodul parochial. Lista acésta o compune la finea fie-cărui an solariu comitetul parochial în conșelegere cu oficiul parochial, și se publică în bisericeă cel puțin cu 8 zile înainte de ținerea sinodului parochial ordinariu. Reclamări contra listei membrilor sinodali se pot face în scris séu cu vorba la sinodul procsim ordinariu. Unde ar lipsi din orice cauză astfeliiu de listă, oficiul parochial are a-și încordá tóte puterile pentru a o compune cu tótă conșciențiositate, ca la întrunirea sinodului parochial electoral acea listă se se pótă autentică și folosí la actul votării.

§. 13. La terminul ficsat (Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c.) după terminarea santei liturgii împreunate cu chemarea Duchului sânt, în fie-care comună bisericescă (filiile la olaltă cu matera) se întrunesc sinodul parochial estraordinariu pentru alegerea unui deputat mirén la congresul național-bisericesc. Local pentru sinodul acesta pótă fi biserica séu scöla locală, decă nu este altă comoditate și mai bună. Sinodul se deschide și lucrăză la început sub presiul ordinariu (parochul local, eventual protopresbiterul séu alt preot); anume sub presiul ordinariu se cetesce ordinul consistorial pentru alegere, se statorcesc lista generală a membrilor sinodului și autenticată se aclude la protocol, în fine se constituie sinodul electoral conform §. 91. e), din Statutul Organic. — Ora, când s'a deschis sinodul, se însamnă la protocol.

§. 14. Sinodul propriu electoral se constituie alegânduși un președinte, doi bărbații de încredere și un notariu; apoi astfel constituit purcede numai decăt, eventual după o consultare prealabilă, la însuși actul alegerii de deputat, sub conducerea și controla biroului sinodal. Forma votării este cea cu graiu viu, séu

decă cer 20 de alegători, cea secretă. Președintele invită pe alegători, ca după votarea, ce va urmá, se nu se îndepărteze, ci se aștepte constatarea rezultatului și autenticarea protocolului. Ora când se începe votarea, se notéză în protocol. Ordinea votării este acésta: Președintele séu notariul cetesce din lista generală cu graiu respicat și pe rënd numele fie-cărui alegătoriu; membrii prezenți ai sinodului, cari voiesc se participe la alegere, vin în persónă unul câte unul, la masa biroului sinodal, în rëndul, după cum sunt chemați din lista generală; fie-care din ei și dá votul cu graiu viu, eventual prin ședulă. Aclamațiunea nu este permisă, de asemenea nu este permis a votá unul în numele altuia, present séu absent. La cas, când alegătoriu nu scie întreg numele candidatului, e de ajuns dacă el va numí séu va scrie numele de familiá și caracterul candidatului, așa însă, ca identitatea persóniei se nu vină la îndoiélă.

§. 15. Notariul sub controla bărbaților de încredere petrece în protocolul sinodal voturile date, scriind la fie-care votant Nrul curent, Nrul din lista generală, numele alegătoriu, și în rubrica următoare numele acelu individ, căruia alegătoriu și-a dat votul. În loc de nume nu sunt permise altfel de semne indicative, d. e. „dto“ séu „ „. La cas de votare secretă se însamnă în protocol numai numele alegătorilor, ér ședulele se adună și se păstréză tóte pentru actul scrutiniului, ce va urmá.

§. 16. După-ce vor fi votat după listă toți alegătorii prezenți, se va mai așteptá o jumetate de óră pentru alegătorii, cari n'au fost prezenți sub decursul votării, și decă în acest restimp mai vin alegători, cari mai nainte nu votase, voturile lor se însamnă în protocol la rëndul seu; ér decă la expirarea restimpului de jumetate de óră nu se mai arată nici un alegătoriu îndreptătit: votarea se închee, însemnându-se în protocol timpul (óra și minutele) încheerii.

§. 17. După încheierea votării biroul sinodal numără voturile, ér la cas de votare secretă — ședulele, care decă corespund numărului votanților, se scrutinează desfăcându-se ele, cetindu-se și numărându-se numele ce le conțin. Resultatul votării se însamnă la protocol în modulel mai esact, ca se fie evident câte voturi a întrunit fie-care candidat. La cas de votare secretă ședulele după scrutinare se adună tóte la olaltă, se numeriséză, și legate bine se pun sub covetă, ér covetă se sigilează după modalitatea prescrișă pentru sigilarea protocolului, la care ele se alătură.

§. 18. Terminându-se actul propriu al alegerii, sinodul electoral designéză pre unul din bărbații sei de încredere, care se iee la sine protocolul sinodului electoral după-ce va fi în tótă forma încheiat și sigilat, și la timpul indicat mai jos se-l ducă la locul central al cercului și se-l presinte în persónă comisariului consistorial, făcând apoi parte din colegiul scrutinatoriu pentru cercul întreg. — Se recomândă sinódelor parochiale, a însărciná cu acésta misiune pre unul din cei mai acreditați membri ai sei, care se pótă implini cu punctualitate acésta însărcinare; căci alteum se pótă întâmplá, ca bărbatul de încredere a vre-unui sinod se întârđie cu prezentarea protocolului, séu nici se nu-l prezenteze comisariului, în care cas apoi ar remáné neconsiderate voturile respectivului sinod, și din tóte lucrările lui nu s'ar alege nimica. — Provisiunea pentru un suplent la cas de împedecare este de asemenea recomandabilă.

§. 19. Despre întreg decursul sinodului electoral se face un **protocol**, care încheiându-se, se autentice în prezența alegătorilor, apoi se subscrie de președinte, de bărbații de încredere și de notariu, **acludându-i-se lista generală a alegătorilor** și eventual alminte ședulele de votare. Decă protocolul stă din mai multe cöle: acelea se cösă la olaltă, și capetele firului cusuturii se pun sub sigil. În tot cazul protocolul electoral trebuie se aibă pe pagina subscrierilor dóue sigile întregi, imprimate cu cëră, séu cu ostie séu cu vâpselă, unul al parochiei, altul al președintelui séu al unuia dintre bărbații de încredere. Decă sigilarea protocolului nu s'ar puté face după cum se prescrie aici: acésta împregiurare și cauzele ei se însamnă la protocol.

Pentru înlesnirea biroului se espedéză de aici pentru fie-care comună blanchete pentru protocoalele sinodului electoral, tipárite după formulariul de sub B).

§. 20. Protocolul încheiat, subscris și instruit astfel se pune în covetă împreună cu aclusele lui, și covetă se sigilează cu cëră, punându-se celea doué sigile prescriese pentru însuși protocolul; astfel sigilat se prevede în loc de adresă cu titlul din fruntea protocolului și se predă bărbatului de încredere designat pentru a-l duce la comisariul consistorial, ér după tóte acestea președintele declară sinodul electoral de încheiat.

§. 21. În ziua ficsată pentru scrutiniu (Marți, 22 Decembre vechiu a. c. precis la 11 óre înainte de mędăđi, toți bărbații de încredere, căroră s'au dat la mână protocoalele electorale ale sinódelor parochiale,

se adună la locul central al cercului lor electoral, și anume în localul designat spre acest scop prin comisariul consistorial; acolo apoi sub președința comisariului consistorial se constituie într'un **colegiu de scrutiniu**, alegânduși un notariu pentru ducerea protocolului, și doi bărbați de controlă.

§. 22. Constituindu-se colegiul scrutinatoriu, comisariul consistorial desface pe rënd tóte protocoalele sinódelor electorale în prezența bărbaților de încredere, tãind marginile covetelor fără a se vãtemá sigilele; protocoalele apoi se cetesc cu voce înaltă, se numeră sumariile voturilor din trênselle și se scriu în protocolul colegiului. Protocoalele electorale dubiose séu cu defecte esențiale, precum și celea sosite după terminarea scrutiniului, nu se iau în considerare, dar se aclud la protocol separat, spunându-se în protocol cauza, pentru care nu s'au putut considerá. Covetele rămân acluse la protocoale.

§. 23. După esaminarea, numerarea și sumarea voturilor din întregul cerc electoral se constatá resultatul final, și acel individ, care a întrunit celea mai multe voturi, se proclamă de ales deputat congresual pe noul period de trei ani; ér la cas, când doi ar avé în majoritate voturi egale: între dênșii decide sörtea executată la moment, și cel favorit de sörte se proclamă de deputat.

§. 24. Pentru deputatul ales în modul indicat se face în prezența colegiului de scrutiniu un **credențional**, care numai de cât se subscrie de comisariu și de toți bărbații de încredere, **va se đică de toți membrii colegiului de scrutiniu**; apoi credenționalul se trimite alesului deputat acolo, unde acela se află cu locuința, dar pe calea cea mai sigură și fără amânare, sub speciala îngrijire a comisariului.

§. 25. Despre tótă lucrarea colegiului de scrutiniu se face un **protocol special**, care la încheiere se autentice în prezența tuturor și se subscrie în toema ca credenționalul, de comisariul consistorial și de toți bărbații de încredere; după care apoi comisariul consistorial declară de încheiată misiunea colegiului de scrutiniu, ér protocolul acestuia dimpreună cu tóte celelalte acte electorale le așterne încă în aceeași qi consistoriului archidiececan, pe lângă un raport, în care se arate, că credenționalul l'a transpus alesului deputat, indicând și modul transpunerii. Espedarea pe calea postală se face cu recomândare.

V. Oficiile protopresbiterale sunt însărcinate a trimite cu *tótă posibilă grãbire* acest cerculariu la fie-ce-care oficiu parochial din tractul seu pentru a studiá, publicá și efectuí cele prescriese; spre care scop li se trimite de aicea un număr corespunđătoriu de copie; érá comisarii consistoriali sunt pofțiți a primí și implini misiunea cu bágare de sémá și la instrucțiunile speciale, ce le vor primí de aici.

Cu deosebire se fac atente oficiile parochiale a privighiá: se se evite ori-ce abnormitate séu abus la compunerea listelor celor îndreptățiți la alegere, séu la însuși actul alegerii; pentru-că aflându-se óre-care vinovat în afaceri de aceste, stricăciöse pentru vieța noastră bisericescă, va fi supus asprimei pedepselor bisericesci.

Din ședința plenară a consistoriului archidiececan, ținută în Sibiú, la 5 Octobré, 1887.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nicanor Frateșiu m. p.,
secretariu.

Sibiú, în 4 Decembre, 1887.

În situațiunea grea de ađi, si'tuațiunea grea, care din incurcată ce e în cele din lãuntru pare a se incurca și în cele din afară, noué românilor nu ne-a rămas teren de desvoltare decăt numai cel bisericesc. Aici avem deci se ne concentrám toate puterile, aici avem se ne punem partea cea mai bună din inima noastră și se consolidám biserica pe basa statutului nostru organic și în consonanță cu canoanele santei noastre biserici.

Constituțiunea bisericei noastre dá teren de activitate destul de abundant, constituțiunea bisericei noastre nu cere dela credincioșii nostri decăt trei condițiuni: majorenitate, stare socială independentă și viață nepãtată. Parochianul, care are aceste calități, și care își implinesce în locul prim datorințele sale acasă în parochie, acela are drept se ia parte activă la întreagă viața noastră bisericescă, el își alege pe comitetul seu parochial, chemat a administra și a conduce afacerile parochiei în privința economică, scolară și fundațională, are drept a alege deputați la sinodul protopresbiteral, la cel archidiececan resp. diecesan, și la congresul nostru bisericesc; totodată are și dreptul de a fi și el ales în toate funcțiunile amintite.

Această basă de drept este însă legată cu tot atâtea datorințe pentru parochian, și noi cutezăm a afirma, fără cruțare este el împins înainte prin presa ungurească fără deosebire de colorit de partidă, este împins înainte de către proselitismul fraților greco-catolici, și este în cele din urmă nutrit de către o sumă de bărbați de ai bisericii noastre, cari sunt puși de biserica în mare parte la cârma afacerilor bisericesti în arhidieceza noastră.

Voim să ne explicăm.

Esistă, nu se mai poate nega — și ar fi păcat să mai tăcem — există un curent puternic îndreptat spre nimicirea bisericii noastre, și acest curent este împins, fără cruțare este el împins înainte prin presa ungurească fără deosebire de colorit de partidă, este împins înainte de către proselitismul fraților greco-catolici, și este în cele din urmă nutrit de către o sumă de bărbați de ai bisericii noastre, cari sunt puși de biserica în mare parte la cârma afacerilor bisericesti în arhidieceza noastră.

Succesele destrucției se și arată în multe locuri, ceea ce noi o contribuim în mare parte și neciinței poporului, și slăbiciunii lui de a se lăsa se fie sedus, prin amăgiri de tot soiul.

Dintre toate uneltirile contra bisericii noastre pe noi mai tare ne doare ținuta oamenilor noștri, prin ce mult se demoralizează poporul și mai mari stricăciuni ne cauzează.

Noi cesti dela „Telegraful Român“ suntem legați de biserica noastră, legați de aședămintele ei și cu durere trebuie să constatăm, că o parte a presei noastre cu o rară consecvență bate de ani încoace în toate instituțiile bisericii noastre. Înțelegem se o facă aceasta foile străine, înțelegem se o facă băieți contrari bisericii noastre, înțelegem se o facă nisce aventurieri, cari își vor fi dîcînd: „Ubi bene“, cari producînd sgudueli nu pot perde nimica, cari ađi sunt aici, mîne la Belgrad sau Bucuresci, nu înțelegem însă cum se face această lucrare de subminare sub auspiciile unor bărbați de ai bisericii noastre.

Această ne-a îndemnat se dîcîm, că datorințele parochianilor de prezent sunt mai mari ca drepturile lor, avînd dreptul a alege în corporațiunile bisericesti reprezentanți, dar avînd totodată datorință să aleagă pe bărbați cu inimă pentru adevăratele interese ale bisericii.

La locul prim al diariului nostru publicăm cerculariul pentru alegerile de deputați la congres. Dorim din toată inima, ca alegerile să se termine prin trimiterea de bărbați, cari să nu aibă în vedere decît numai binele bisericii.

Revista politică.

Schimbară, despre care s'a amintit mai de mult, că se va face în ministeriul dlui Tisza, astăzi este ca îndeplinită. Ministrul de comerț contele Paul Széchenyi în urma constatărilor medicilor, că boala de care suferă este în mare parte urmarea ocupațiilor încordate, și-a cerut deja demisiunea. În fața motivului adus nu mai încapă nici o îndoială că demisiunea nu se va primi; întrebarea este, că cine va fi noul ministru de comerț. După cum se anunță, doi ar fi candidați la postul acesta, și între acești doi, dl Tisza va alege.

Nu a fost numai o frasă goală cele dîse de presă, înainte de aceasta cu câtă-va vreme, că astăzi ori-ce acțiune politică de mai mare însemnatate se condiționează de colosul nordic, căci aceasta se arată astăzi în fapt. Ori-ce pas mai momentuos ce l face în împregiurările actuale Rusia, e precumpănit cu multă serioșitate din partea puterilor europene. Aceasta se întîmplă astăzi, când Rusia fără motiv își grămădesce din greu trupele la frontierele monarchiei noastre din spre Galiția. Scirea aceasta, care a pus pe gânduri în prima linie monarhia noastră, a alarmat și pe celelalte state, care întocmai ca în ajutorul unui război deja anunțat, fac planuri și combinațiuni serioase cu privire la ținuta lor strategică în fața unui eventual război.

Încordarea cea mare în care au fost ținute statele în zilele din urmă, se pare totuși că a mai slăbit în urma unor deslușiri date din partea jurnalelor rusești cu privire la concentrarea trupelor la granițele Austro-Ungariei.

Cu toate acestea nesiguranța își are loc în toate părțile, și nu va fi delăturată definitiv, până când țarul nu va face cunoscut scopul concentrării de trupe; ceea ce după cum anunță corespondentul lui „Times“ din Petersburg, va urma imediat.

Republica franceză, constituită în fine complet, s'a pus pe lucru. Discursul prin care președintele dl Carnot a deschis camera, este un călduros apel către diferitele fracțiuni republicane, pe care le îndeamnă la unire și bună înțelegere. S'a mai dîs în discurs cumcă alegerea lui de preșident reprezintă voia poporului, și ori ce alte prepuzuri trebuie delăturate. Referitor la acest discurs „Neue Fr. Presse“ observă, că el tot așa de puțin va fi în stare, să pună la inimă radicalilor unitatea și patriotismul,

ca și apelul antecesorelui său. În și afară de Franța, dorința d-lui Carnot de a susține pacea și bunele relațiuni cu puterile străine, va fi însă cu satisfacțiune întîmpinată.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Arad, 10 Decembre 1887. Dle redactor! Vedeînd eu, că în numărul 120 al prețuitului Dvoastre jurnal, sub titlul „Scandalul din Arad“, a-ți publicat un articol în carele ve ocupați de „reuniunea femeilor române din Arad și provincie“, și vedeînd eu că în acel articol a-ți atins unele împregiurări, cari trebuiesc lămurite după starea faptică a lucrului, ve rog se binevoiți a da loc următoarelor reflecțiuni:

În ori ce societate cultă, oamenii privesc și trac-tează cestiunile de cultura cu un feliu de sfială și cu sântenia, ce acestea o merită. Sunt lucruri sfinte cestiunile de cultură, pentru-că prin ele se decide soarta și viitorul popoarelor. Puceînd de aci, sum sigur, că ne-ar cuprinde mirarea pre toți, când am ceti judecata unui străin asupra noastră după cele multe scrise în „Tribuna“ din Sibiu: „crise“ și „scandale“ în o cestiune de cultură, precum este cestiunea femeilor române din Arad.

Și cu toate acestea, cu toate că adevă unu, sau doi corespondenți ai „Tribunei“ au căutat și descăutat atâtea „crise și scandale“ despre aceasta reuniune, om serios nu s'a aflat, carele se stea cu „Tribuna“ de vorbă în aceasta cestiune.

Dvoastră, domnule redactor, poate că ve veți fi mirat de aceasta tăcere. Se me ierțați însă, se ve spun, că aici în Arad toate cele scrise în „Tribuna“ n'au surprins pe nimenea. Pe aici, pe la noi, scie toată lumea că valorează „Tribuna“ și vorbele ei. „Tribuna“ și oamenii ei, de când scriu în jurnalul lor n'au vădut nimica bun, nici făcîndu-se, nici făcut aici în Arad.

Din norocire au vădut însă alții, că aici în Arad se lucrează, și se lucrează cu multă serioșitate de întreaga societatea; ear faptele au o însușire: prin vorbe se pot tăgădui, dar nu se pot suprima și nimici nici odată. Me voiu servi în punctul acesta de un exemplu. De vre-o doi trei ani vin, și trec pe aici, prin Arad, mulți străini, între cari am vădut și mulți amici și chiar acționari de ai „Tribunei“. Mulți din acești oameni cunosceau Aradul numai după descrierile din „Tribuna“, și anume după vorbele răspândite de corespondenții ei; și dorind a cunoasce Aradul, cum este, după ce l'au vădut cu ochii pre cât s'au bucurat de cele ce au vădut, pre atât s'au indignat și scandalizat de vorbele și scor-niturile cetite în „Tribuna“. Ba unul din acești oameni, român verde dela granița Transilvaniei 'mi dîcea mai de unădi, după ce a vădut și s'a convins că ce s'a făcut aici: „se me duc numai acasă, am să-i spun eu cutăruia, că la ce feliu de lucru m'a îndemnat, când m'a făcut și pe mine se subscriu acțiuni de a le „Tribunei“, după cari n'am vădut dividende și n'am se ved nici un crucer din capital.

De aci veți înțelege dle redactor, tăcerea publicului de aici în cestiunea reuniunii femeilor române. Veți mai înțelege apoi aceasta tăcere și din faptul, că tot ceea ce s'ascriș în „Tribuna“, s'a scris nu cu intențiunea de a promova agendele reuniunii, ci numai cu intențiunea de a lovi în biserica și în întreaga societatea noastră, pentru ca pe aceasta cale să se poată înalța o singură persoană; ear oamenii, cari scandalu gîndesc, nu este nici o mirare dacă ved „scandal“ și „crise“ în ceea ce se face în interesul scopului.

Pe terenul însă, pe carele Dvoastră, dle redactor, a și pus cestiunea, ea trebuie discutată, deoarece aici nu de persoane, ci de scop este vorba; ear scopul reuniunii este înființarea unei scoale de fetițe cu internat, aici în Arad, în carele să se facă educațiunea fetițelor unei însemnate părți locuite de români.

Ideia înființării unei astfel de scoală este veche aici în Arad, mai veche adevă, decît ce ar fi fost vorba de înființarea unei reuniuni de femei; și îndată ce s'a terminat și organizat seminariul diecesan, s'a și început a se lucra pentru activarea ei, începîndu se adevă dela anul 1885 a se induce în bugetul instrucțiunii eparchiei noastre în fie-care an câte 1000 fl. pentru o scoală de fetițe, precum se poate vedea aceasta din respectivele protocoale sinodali. Votarea acestei sume s'a întîmplat din motivul, că diecesa succesive se și poată aduna mijloacele trebuincioase bănesci, și se și poată înființa o scoală de fetițe, pre carele se o susțină și conducă ea însăși.

Într'aceia însă s'a întîmplat, că damele române din Arad și provincie au conceput ideia de a înființa o reuniune de femei, și în urma unei invitări din

partea Prea Sântiei Sale, părintelui episcop al Aradului s'au întrunit într'o adunare, în carele sub presiunea Prea Sântiei Sale s'a decis înființarea unei reuniuni, ear după consuiture Prea Sântia Sa retragîndu-se dela presidiu, și părăsind adunarea, damele române, între cari am vădut pre vre-o 3—4 de confesiunea greco-catolică, în unanimitate au decis, ca scoala înființîndă prin reuniune se fie o scoală confesională greco-orientală, — ceea ce s'a îndus și în statute.

Vorba este dară în afacerea reuniunii de o scoală confesională greco-orientală. Și numai aceasta este ceea ce doare pe „Tribuna“ și scriitorii ei. Motivul aceste dureri îl veți înțelege Dvoastră dle redactor, foarte ușor, dacă veți considera tonul în care scrie „Tribuna“ despre clerul român gr. or. și despre cel greco-catolic; ear pe aici lumea vede, că unde țintesc „Tribuna“ se ajungă prin o astfel de ținută.

În cestiunea despre care ve scriu, faptul este deci, că damele au decis în unanimitate, ca scoala înființîndă prin reuniune se fie o scoală confesională greco-orientală, precum în Arad nici că s'ar fi putut altcum, după ce românii din părțile acestea aproape în totalitatea lor sunt de confesiunea ortodoxă.

Adunarea generală a reuniunii, când a decis înființarea reuniunii, și în unanimitate s'a pronunțat pentru scopul, pentru carele are reuniunea se lucreze, a ales totdeodată din sinul său un comitet, căruia i-a încredințat a efectui toate agendele reuniunii până atunci, până când reuniunea se va putea constitui în mod definitiv. Acest comitet, după ce au venit statutele reuniunii aprobate de guvern a elaborat „suplementul la statute“, prin carele se normează, și precizează raportul dintre reuniune și biserică, carele suplimentul acel comitet, la substatut consistoriului și sinodului eparchiei pentru aprobare.

Cu privire la acest „suplement“ Dvoastră, dle redactor dîceți în articolul citat, că „nu era nici o trebuință de aceea, că biserica să se amestece așa afund în autonomia reuniunii, încât se o prefacă după toate formele în parochie, ci era de ajuns ca să se asigureze dreptul de a întări pre înființării scoalei confesionale, dreptul de disciplină asupra celorla și dreptul de a supraveghia învățămîntul.“

Se mi permiteți însă, dle redactor, a ve spune, că în punctul acesta biserica nu a făcut nici mai mult nici mai puțin, decît ceea ce i-a dictat legea, „statutul organic“, deoarece abstrăgînd dela împregiurarea, că biserica la susținerea scoalei de fetițe se va angaja cu însemnate ajutoare bănesci, îndată ce scoala înființîndă s'a decretat la dorința unanimă a damelor române de scoală confesională greco-orientală, — aceasta scoală cade într-o categorie de scoale confesionale întreținute de parochii și de protopresbiterate. Și precum după statutul organic susținut este autonomia parochiei și a protopresbiteratelor: tocma așa se susține prin „suplementul la statute“ și autonomia reuniunii.

„Noi lege avem,“ și când vorba a fost, ca biserica să se pronunțe asupra raportului dintre biserică și reuniune, este natural și logic, că nu pute să se pronunțe altcum, decît cum i dictează legea, și așa s'a și întîmplat.

Statutul organic este un scut pentru toate scoalele confesionale, și astfel scut va fi și pentru scoala înființîndă prin reuniune, în contra tuturor fluctuațiilor timpului. Și am toată nădejdea, că procedura damelor române din Arad va fi adoptată și de alte reuniuni înființînd de aici înainte.

Dvoastră, dle redactor, de bună seamă cetind țipetele „Tribunei“, credeți, că aici în Arad sunt în aceasta cestiune partide. Să-mi permiteți însă a ve spune, că afară de doi, trei oameni ai „Tribunei“ de aici din Arad întreg publicul este în deplin acord cu ceea ce s'a făcut.

Dovadă despre aceasta este, că deși cei doi „tribuniști“ de aici „țipă“ de luni întregi în „Tribuna“, și deși corespondențele lor din „Tribuna“ le-au publicat și în foaia guvernamentală din localitate „Aradi Közlöny“ în care foaie apăreau imediat după-ce sosea „Tribuna“, la Arad; așa încât om nu este, carele se nu fi vădut, că tot acel om, carele le scria românesce le traducea și în limba maghiară pentru foaia maghiară numită, — totuși emițîndu-se listele pentru subscrierea de membrii, aceasta decurge cu multă însuflețire, și încă până acum, precum afu, au încurs frumose sume în favorul reuniunii la cassa consistoriului din Arad; și în curînd se va concherna și adunarea generală constituantă.

Astfelu dacă este de regretat vre-un „scandal“ în afacerea acestei reuniuni, acela este, că prin „țipetele“ „tribuniștilor“ din „Tribuna“ și din „Aradi Közlöny“ au lovit în biserică oameni, cari se țin „bisericiani“ și doară trăesc chiar din pânea bisericeii, în o cestiune, carele după votarea „suplementului la statute“ a devenit cestiune de cultură curat bisericască.

Dar în sfârșit s'a făcut, și facta inferi non possumus. Tocmai pentru că oamenii „Tribunei“ au inventat „crisă și scandal“ în afacerea acestei reuniuni, lumea de aici crede, că este un bun semn pentru viitor. Și ca să nu ve mirati de cutezanța acestei credințe generale, am să ve espun dle redactor, că tot ceea ce bun s'a făcut aici în Arad, și anume: alumneul, seminariul, tipografia diecesană, fondul preoțesc și chiar scoalele nouă și altele, toate bine cărtite și lovite au fost de acesti oameni. Dar laudă Domnului, în butul tuturor bărfelelor, aceste frumoase instituțiuni au prosperat, și prosperează. Astfeliu cred oamenii pe aici, că se va întâmpla lucrul și cu aceasta reuniune. Gurile rele vor fi plătite cu ceea ce merită, ear reuniunea va prospera.

Aradanul.

Agnita, 30 Novembre, 1887. Prea onorate dle redactor! În mai mulți numeri ai „Telegrafului Român“ a apărut articuli din protopresbiteratul nostru Agnita, prin care în loc de a se întări concordia între frați, se lucră din contra.

Nu am intențiunea nici plăcerea a me amesteca în disputele și certele altora, căci dice un proverb: „Cine suflă în foc, i sar scânteie în ochi.“ — Cu toate aceste, în interesul adevărului me vîd silit a declara, cumcă la ședința scaunului protopopesc dto 12 August a. c. la care se dice de păr. Nicolau Moldovan în artic. din Nr. 114—115 „Telegraful Român“, că ar fi participat numai 3 asesori; — adevărul este: Cumcă la aceea ședință am luat parte afară de președinte 4 asesori, împreună și defensorul matrimonial.

„Fie vouă ce este așa — așa; și ce nu — nu!“ Apost. Iacob 5.12.

Ioachim Părcu,
asesor ppsc.

Varietăți.

* (Călătorie în orient.) Archiducele Carol Ludwig, archiducesa Maria Teresia și sora acesteia, din considerațiuni sanitare se ocupă cu idea de a întreprinde o călătorie în părțile orientale, îndeosebi în ținta călătorii este Egiptul cu părțile de sus ale riului Nil, apoi Palestina, Libanon și Damasc. Plecarea se va face în cele dintâi zile ale lunii Ianuarie. Suita întregă se va compune din șase până în șapte persoane, între cari se va afla și renumitul scriitor istoric-critic Weis din Graz. După cum se vede escursiunea aceasta va aduce încât-va foloase și istoriografiei.

* „Männer-Gesangverein“, societatea, care de atâtea ori scie încânta publicul din Sibiu, prin producțiunea dată Mercuri seara ș'a mai câștigat un atribut la vața și simpatiile, de care se bucură de o vreme încoace. Programa cea atât de bogată și de variată a fost compusă cu un gust, care și de astădată a făcut onoare membrilor și vedesce în mod eclatant precisiunea dirigentului, a artistului G. Dim a; ear succesul executării a justificat acceptările aceloră, cari se bucură de ori-ce act, ce dovedesce propășire. Punct de punct a fost executat cu cea mai mare precisiune, punct de punct a fost întâmpinat

cu frenetice aplause, punct de punct a produs o astfel de impresie în publicul ascultător, încât a trebuit repetat. Culminațiunea de sigur a format-o punctul 7 din program. Frumoasa și sentimentală baladă „Rudolph von Werdenberg“ a mișcat și sguudit și inimile cele mai pesimiste. Baritonistul Connerth, care a executat punctul 6 din program prin vocea-i sonoră și puternică a provocat emoțiune, în urma căreia a fost de două ori rechemat pe scenă. Orchestra orășenească sub conducerea d-lui Hermann, și carea a dat și de astădată concursul seu a obținut mare succes și dovedesce multă siguranță în perfecționare.

Din întâmplare concertul acesta s'a dat a doua și după festivitățile arangiate în onoarea superintendentului Dr. Teutsch la aniversarea lui de 70 ani. Îndemnată de mulțimea oaspeților străini reuniunea a executat Imnul de E. Coburg de Gotta. Autorul acestui imn a trimis iubilantului ordinul seu de casă.

Imnul a fost executat de puternicul cor în acompaniarea orchestrei sub conducerea energicului dirigent G. Dim a. Insuflețirea produsă în public s'a manifestat prin frenetice și nesfârșite aplause, chiar prin vii strigări de bucurie. — Când înregistram cu plăcere acest act, amintim că printre mulțimea publicului sibian a luat parte străini și constatăm totodată viul interes al elevilor nostri seminariali, cari s'au prezentat în număr mare!

* Din Brașov ni se scrie: Societatea tinerilor comercianți ne-a reprezentat Duminecă în 20 Novembre comedia „Un tutor“ de Matilda Poni. Piesa a fost bine aleasă și plină de actualitate de aceea și bine primită de public.

„Un tutor“ este piesă potrivită cu actualitățile din viața socială. Esecutarea a fost escelentă. Dșoara D. și-a executat de minune rolul seu. Jocul nesilit și pășirea resolută pe scenă păreau că sunt dela o artistă cu rutină. Dșoara P. ca fată de casă a reprodus unul din acele tipuri, care te face să riști de atâtea naivitate. Dl D. ca servitor a jucat escelent și de schimele ce le făcea trebuia să riști Mult a contribuit pentru succes Dnul C. și B. ale căror mișcări erau naturale și conforme situațiunei. Între toți însă humorul cel mai mare l'a produs Dna P. căreia i se cuvine un merit necontestabil la reușita reprezentației. Jucătorii au fost deplin recompensați prin aplausele numeroase și un public foarte frumos ce a participat la reprezentație. Un buchet frumos a fost finalul piesei jucând damele în costum național hora, ce părea că te avîntă în niște visuri de Maiu.

N. L.

* (Starea sanitară a lui Férry în urma atentatului.) În urma vulnerărilor, ce Férry le a căpătat din partea lui Aubertin, a fost sguudit câtva timp de nisece friguri ușoare, cari însă l'ăsară în curînd. De present marele bărbat e pe deplin restaurat. Din incidentul acesta lui Férry i s'a dat o mulțime de dovedii de simpatie din partea tuturor persoanelor de înaltă pozițiune.

Atentatorul Aubertin, la care s'a aflat o epistolă în care erau scrise cuvinte contra guvernului actual frances, fiind provocat din partea tribunalului de investigațiune a numi și pe complicii, a răspuns că i va numi dacă amicii sei nu vor omori mai curînd pe membrii cabinetului Rouvier.

* (Scurt și cuprinzător.) Când Alteța sa Archiducele Albrecht a plecat dela Arco la Viena în 5 Decembre n. pentru de a participa la conferințele militare a oprit de a i să face orice pregătiri oficiale de plecare cu cuvintele: „Mă duc numai pentru câteva zile, apoi vin earăși, pentru de a petrece aici.

* (Dumnezeu proteagă Francia.) În seara, când s'a auzit în Roma scirea despre dimisionarea lui Grévy, Papa a avut o lungă convorbire cu reprezentantul Franciei pe lângă Vatican. După ce Papa a ascultat cu o deosebită atențiune mesagiul lui Grévy, esclama: „Dșeu proteagă Francia! Să ne rugăm pentru ea“.

Când în Francia sbuciumările pentru alegerea noului președinte erau cât se poate de vehemente, Papa s'a abținut față și cu cei mai intimi ai sei a-și da părerea pentru unul sau altul dintre candidați.

* (Armee Album.) În 2 Decembre 1888 se împlinesc patru decenii de când gloriosul nostru împărat și rege ocărmuesce soartea popoarelor din monarchie. Aceasta și festivă va fi sărbătorită de toate popoarele monarchiei, ca un semn de stimă iubire și credință către domnitori și dinastie. Ca semn de aducere aminte a acelei memorabile și va apărea și un album intitulat „Armee Album redactat de un comitet în Agram.

Albumul va conține o colecțiune de portrete ale căpeteniilor militare și schițe biografice din viața regimentelor. Prețul unui fascicol 1 fl 50 cr. Adresa: „Redaction des Armees-Album“ în Agram.

* (Bibliografic.) „Școala și Familia“, foaie pentru părinți și învățatori, ce apare în Brașov de 2 ori pe lună, ca foaie a „Reuniunii“ învățătorilor români gr. or. din districtul al X lea Brașov, cu 1 Novembre (Nr. 14 și 15) are următorul cuprins:

Epistole asupra Crescerii adresate doamnei S. Bibliotecile școlare. Predarea practică a bucăților de cetire. Impovărarea intelectuală, și șederea prea multă în școală. Christofor Columb și descoperirea Americii. Două capitole despre pământ. Miorița (în dialectul macedo-român.) Dulci ingeri. . . (poesie.) Bibliografie — Diverse.

— „Meseriașul român“, foaie pentru învățătură și petrecere, anume întocmită pentru meseriași, ce apare în Brașov sub redacția președintelui reuniunii meseriașilor, zelosului paroch Bartolomeiu Baiulescu, a apărut în 1 Decembre cu următorul cuprins: Valoarea sănătății. Câteva noțiuni despre industrie și însemnătatea ei (urmăre) discurs ținut de Ars. Vlaicu profesor, cu ocaziunea sărbării Sf. Sofii în sala gimnasiunii române; și altele folositoare pentru măestri.

* (Observare.) Pentru a evita culegerea a doua oară a cerculariului din fruntea foaiei, l' publicăm fără de a acomoda ortografia după cea a țiarului nostru.

Nr. 199.

[1756] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de capelan lângă neputinciosul paroch Nicolau Munteanovici din parochia suburbialului Maierii Albei-Iuliei, se escrie concurs dela prima publicare cu termen de 30 de zile.

Emolumentele împreunate cu acest post fac 271 fl. 75 cr., adică jumătate din tot venitul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan au a-și trimite suplicile lor instruite conform statutului organic la oficiul scris în termenul mai sus indigitat.

Alba-Iulia, 26 Novembre 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alexandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

[1752]

3—6

Vinuri roșii de Verșet

vechi de mai mulți ani à fl. 15 — fl. 17 — fl. 20 — și fl. 25 pro hect. Ori ce cuant se expediază, cu toate acestea se reacează unde e posibil pentru trimiterea de vase goale, deoarece ce aici e lipsă de vase.

Roth Lipót în Verșet.

În urma escelentei și puternice calități de vinuri garantez, că acestora gerul nu le strică nimica.

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Neasemnat mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomachului, respirație, vînturi, răgăeli acre, colică, catar de stomach, acreală, formarea de petări, producerea de prea multă flegmă, galbinare, greață și vîrsături, (vomări), durere de cap (în cazul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau încercare, încărcarea stomachului cu mîncări și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroidii. Prețul unei sticle dimpreună cu manducerea la întrebuițarea lor 35 cr., o sticlă duplă 60 cr.

Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremsier (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe esplicarea la întrebuițarea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, ambalajia cu care se învelesce sticla, și care e roșie și în partea de deasupra provîdută cu marca fabriciei, avînd pe lângă aceasta de a se mai observa, ca esplicarea la întrebuițarea lor, care se află la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Arșid, farmacia Keserü. — Satu Mare, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Sebeș, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercuria, farmacia Chr. Fr. Schimert. [1707] 6—25

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la espozițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medaila cea mare a espozițiunii.

➡ In Budapesta, strada Váci, Nr. 17. ➡

Recomând obiectele ne- ➡ **adjustarea bisericilor și capelelor** ➡ cuțele ce sum provîdūt în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii descoală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormîntare.

➡ Primește repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

➡ Cusături cu aur, argint și mătasă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătasă.

Dantele bisericesci. Învêltoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adeveri prin mai multe snte de epistole de recunoștință. [1744] 3—30

Cataloge de prețuri la dorință trimit libere de post-port.